

సర్వతి

శ్యామి

ఎల్.ఆర్.శ్యామి

ప

దవీ విరఘణ చేసినా, సూర్యుని "పాగరు" ఇంకా తగ్గలేదు.

పంకరింపుగా వచ్చే వాళ్ళు, మాట్లాడేవాళ్ళు, వట్టించుకోకుండా గబగబా ఇంజనీర్ గదివేపు వడిచాను.

నా వాళ్ళు మండిపోతోంది. నూటీ, పోటీగా మా అమ్మాయి అన్న మాటలు, వెబిలో గింగురునుంటున్నాయి.

"మా ఇంటి కొరాయి కనెక్ట్ తాలూకు కాగితాలేవో మీ దగ్గర ఉన్నాయట కదా?" అమ్మాయి అడిగింది. అయిన అవి లెమ్మన్నారు.

ప్రశ్నార్థకంగా అమ్మాయివేపు చూశాను. "అయినకీ తెలిసిన వారెవరో ఉన్నారుట. వెంటనే కనెక్ట్ ఇప్పిస్తానన్నారుట."

మాదితో పాడిచిపట్టయింది నాకు కొరాయి కనెక్ట్ ఇప్పించలేకపోయిన నా వేతకాని తనాన్ని నిర్దిష్టాదుస్తోంది అర్థమైంది.

అల్లాడు ఇల్లు కట్టుకుంటున్నాడు. కొరాయి కనెక్ట్ కి దరఖాస్తు పెట్టుకున్నాడు. వెంటనే కనెక్ట్ వచ్చేట్లు చూడమని, నీటి పరఫరా విభాగంలో ఉన్నతాధికారిగా రిటైర్ అయిన నాకు వెప్పి వెల రోజులైంది.

వాయిగయిదు పార్లు వెళ్లి ఉంటాను అసీనుకీ. "ఈ చిన్న పని గురించి మీరు పనిగట్టుకుని రావాలేంటి" మొవ్వు వెళ్ళినప్పుడు అన్నాడు నా మాజీ పవోద్యోగులు. "మెనుంథా ఉన్నాం కదండీ"

"మీరు అక్కడే పనిచేసి రిటైర్ అయ్యారు కనుక పని తొందరగా అవుతుంది మీకు ఇచ్చారట డాక్టీ."

అమ్మాయి గోణిగింది. "అయినకీ తెలిసిన వాళ్ళు ఉన్నారుట." వట్టరాని కోపంతో బయలుదేరాను అసీనుకీ. ఇంజనీర్ ని కంపాలి.

"ఇప్పుడు లోనికి వెళ్ళటానికి నీలు లేదండీ..." వెయ్యి అడ్డం పెట్టాడు బంట్లోతు.

"వేమ..."

"నాకు తెలుసు. అతనన్నాడు. ఇప్పుడు లోనికి వెళ్ళటానికి నీలు లేదంటే."

వేసేదేమీ లేక గోడవారగా ఉన్న బెంచీమీద కూలబడ్డాను. కోపంతో కందిపోయిన నా మొహంలో కనిపించింది పశ్చిమాన అస్తమిస్తున్న సూర్యుడు వదలిలో ఉన్నప్పుడు అతని తీక్షణకు భయపడి అణిగి, మణిగి ఉన్న జవాలు విర్రయంగా రోడ్డుమీద తిరుగుతున్నారు.

బాడ గార్లు

జైబా నయ్యర్ జ్యూనీరి కీక్ కొట్టి ఇప్పుడు వ్యవసాయ 'బాజీ గార్డ్' మాటింగ్ లో వోరో జాక్సీ వెస్ లో నవ్యతూ తుళ్ళుతూ మాట్లాడడమే కాదు సీనిమా వేరు 'బాజీ గార్డు' అయితే కావచ్చుకానీ, నా 'బాజీ'కి మృతం నరయిన 'గార్డు' జాకీయే... ఎందరికీ చెప్తొందట ఈ 'కుమారి' అయిన శ్రీమతి.

"తిరిగి, తిరిగి కాళ్ళు అరిగిపోయాయనుకో" నా పక్కనే కూర్చున్న అయన అన్నాడు. "ఈ రోజున్నా పని అయిపోతే బాగుండును."

"ఇప్పిస్తార్లు తిరిగి బదులు పనిజరిగి మార్గం చూసుకోవచ్చు కదా?" అతని ప్లేహీతుడు అడిగేడు.

"ఈ రోజు అయిపోతుందిలే. ఓ సెల్డాయంతో పిఫార్లు వేయించాను".

"అయితే మీ పని అయినట్టే." అతని ప్లేహీతుడు సెదవి నిలిచాడు. "ఓకఫారి మా నాడు ఇలాగే పిఫార్లు వేయిస్తే ఫైల్ కనిపించలేదన్నారు... మనోమథాపులు!"

వేమ గతుక్కుమన్నాను. ఆ పంఘటన జరిగినప్పుడు ఇంచార్జి ఇంజనీర్ వేవే.

"ఇక్కడ కూర్చున్నారేంటి పార్?" ఫైల్ తీసుకొచ్చిన గుమాస్తా వచ్చు చూపి అగాడు. "ఓ మీ అల్లుడిగారి కొరాయి కనెక్ట్ గురించి కాబోలు పదండి. ఇంజనీర్ దగ్గరకెళదాను."

అతనితోపాటు లోనికి వెళ్ళాను. "ఇప్పుడు ఎంతాకాం కదా?" ఇంజనీర్ అన్నారు. "వేసెవితో కొత్త కనెక్ట్ లు ఇవ్వరవే పంగతి మీకు తెలుసు కదా?"

"నిజమే కానీ" తప్పనిసరి పరిస్థితులతో ఇస్తూ ఉంటాం కదండీ?"

"దానికి కొన్ని పద్ధతులున్నాయి కదా?" ఇంజనీర్ ఓ సిగరెట్టు వెలిగిస్తూ అన్నాడు. "మీరు ఆమర్చిన పద్ధతులేమీ మార్చలేదు. తు.వ. తప్పక పాటేస్తున్నాం. అవేవో కానివ్వండి. రేపు అర్డర్ తీసుకొందురు గావి" అతను ఫైల్ వైపు దృష్టి మళ్ళించాడు.

ఇంజనీర్ ఉద్దేశం వాకర్లమైంది. అప్పులు అలస్యం వెయ్యలేదు. అంతా పద్ధతి ప్రకారం వేశాను.

నురునాడు అసీనుకీ వెళ్ళగానే ఇంజనీర్ చాలా మర్యాద వేశాడు. కొరాయి కనెక్ట్ అర్డర్ ఇచ్చాను. దానితోపాటు ఓ రసీదు కూడా ఇచ్చారు.

"ఆ రసీదు నింటుని అక్కర్లేపోతున్నారా?" ఇంజనీర్ అన్నాడు. మీరు చిన్న మా గుమస్తాకిచ్చిన దబ్బు అనాధ శరణాలయంలో కట్టాకుండి. అదే ఆ రసీదు. ఆ క్రమంగా మీరు అర్జించిన డాంట్స్ వెయ్యవంతైనా పద్దనియోగాం వేయించగలిగావనదీ నా పంత్వస్తీ."

తల వంచుకుని బయటకు వచ్చాను. "పవరు", పాగరూ అణిగిన సూర్యుడు, మజ్బులతో కలసి కులాసాగా పశ్చిమార్గం వైపు నయవిస్తున్నాడు.

